Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones mediocres sancti Bonauenture de tempore

Bonaventura <Sanctus>

Argentine, 14. III. 1496

De euangelio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31133

Visual Library

habeant. Grego. Tanta vis
dilectionis ⁊ amoris omēs
ibi ſociat. vt quod vnuſqſqꝫ
in ſe nō habet. in altero acce
piſſe ſe gaudeat. De hac bea
tiſſima ciuitate dicit Bern̄.
Hieruſalē ciuitas regꝭ ma/
gni qui ex adipe frumenti ſa
tiat te. ⁊ quam fluminis im/
petus letificat nec pondus
nec menſura eſt apud te. ſed
ſatietas ⁊ affluentia ſumma
mira ſerenitas. plena ſuaui/
tas. eterna ſecuritas. iam nō
eſt timor in finibꝫ tuis. quia
poſuit finis tuos pacem.
Nullus inimicꝰītrat ad te.
nullus amicꝰ exit a te. nulle
ibi temptatiōes. nulle ibi co
gitationū turbe mentē con/
fundunt. quia ille qui idem
eſt in ydentitate. om̄ia conſo
lidat atqꝫ cōiūgit. nulla iam
tunc temptādi facultas. nul
la inquietandi libertas. nul
la nocendi poſſibilitas. volū
tatis dei nulla ibi erit tranſ/
greſſio. vbi nimirum nobis
in nobis ⁊ felix erit ſecuritaſ
et ſecura felicitas. atqꝫ omni
no perfecta iocūditas. vt ſit
nobis vna cum deo volun/
tas. vbi puriſſimum lumen
puriſſimus oculus intuebi
tur. vbi omne bonum et in
telligunt ⁊ requirunt intelle
ctu perſpicaciſſimo ad audi/
endam vocez ſermonū dei.
Quod nobis p̄ſtare digne/
tur ⁊c̄.

De euangelio.

Accepit ie
ſus panes. ⁊ cū gra
tias egiſſet diſtri/
buit di. ⁊c̄ Johis. vj. In his
verbis notare poſſumꝰ q̇n/
qꝫ genera panum ad ſuſten/
tationē tam corporis q̄ꝫ ani
me pertinentium. Primꝰ eſt
ventris ⁊ refectionis quoti/
diane. Secūdus ſacre ſcri/
pture. Tercius luctus ⁊ pe/
nitentie. Quartus ſacramē/
ti altarꝭ ⁊ euchariſtie. Quin
tus beatitudinis et̄ne. Vn/
de ꝟ. Ventrꝭ. ſcripture. luctꝰ
altaris. ⁊ illū. Qui cibꝰ eſt pa
trie. panes hos accipe q̇nqꝫ.

De primo igitur pane qui
eſt ventris ⁊ refectiōis quo/
tidiane. dicit Math. vj. Pa
nem no. quo. da no. ho. Qō
exponit Augꝰ. dicens. qꝫ no/
mine panis q̇ in omībꝫ cibis
precellit. tota vite noſtre ne/
ceſſitas intelligit̄. qꝛ nō in ſo
lo pa. vi. ho. ſꝫ in oī ꝟ. hoc eſt
in omni creatura ꝓꝟbuz dei

facta ꝓ vita humana ſuſten/
tanda. Hunc panē debꝫ no
bis ↄdire ⁊ ſapidū reddere
exercitatio corꝑis ⁊ afflictio
laboris. ſicut exemplū habe
mus in adā ꝓthoparēte nr̄o
cui dictū eſt. In ſudore vul/
tus tui veſcerꝭ pane tuo. pſ.
Labores manuū tuaꝝ quia
mādaucabis. Qđ eſt ↄtra oci
oſos clericos papalardos.
q̇ q̄ſi ꝓphete in ꝑplo volūt vi/
deri. nec cū laicis. nec cū reli
gioſis viris quicꝗ̄ laborꝭ ex
periri. De quibꝫ Zacha. xiij.
Et dices. nō ſum ꝓpheta. ſed
hō agricola ego ſum. ⁊ adam
exemplū meū ab adoleſcen/
tia mea. De ſcđo pane qui
eſt panis ſacre ſcripture dr̄.
Eccl. xv. Cibauit illuꝫ pane
vite ⁊ in. ⁊c̄. Qđ ↄuenit ſacre
ſcripture q̄ cibat intellectuꝫ
ſpeculantiū ↄtemplatiōe ve
ri. ⁊ intellectū practicū oꝑati
one boni. Nihil em̄ valet in
ſacra ſcriptura qđ ꝑ intelle/
ctum addiſcitꝛ niſi ꝑ oꝑatōeꝫ
adimpleatꝛ. Pſ. Intellectuſ
bon⁹ oībꝫ fa. euꝫ. Matth. v.
Qui autē fecerit ⁊ do. h ma.
v. in re. ce. ⁊ tales merentꝛ ha
bere vitā eternā. qꝛ nō audi
tores legis iuſtificabuntur
apud deū ſed factores. ſicut
dicitꝛ Roma. ij. Auditores le
gis ⁊ auſcultatores verbi dī
⁊ nō factores ſunt ſicut pue/
ri q̇ neſciūt frangere panem.
Treñ. iiij. Paruuli petierūt
panē nec erat q̇ frāgeret eis.
Sed factores vbi ſunt qui
frangūt. ⁊ vſqꝫ ad medullaꝫ
ꝑueniūt. ⁊ qđ man⁹ eoꝝ frā/
gere nō ſufficit. dn̄s manuꝫ
ſuā apponit. Luce. vlti. Co/
gnouerūt dn̄m in fractōe pa
nis. Dicuntꝛ aūt q̇nqꝫ panes
iſti. vel ꝓpt̄ q̇nqꝫ libros moy/
ſi. vel ꝓpter q̇nqꝫ ſubiecta ſa/
cre ſcripture. Aut em̄ docet
virtutes. ⁊ deteſtatꝛ vicia. aut
penas inferni docet fugien/
das. ⁊ celi delicias amplectē
das. ⁊ hoc totū ſub breuita/
te ſmōis. ⁊ iſte eſt panis q̇n
tus nō modicum ſapidus ⁊
dulcis. qꝛ ydentitas matꝛ eſt
faſtidij. De tercio pane q̇
eſt luctus pn̄ie dicitꝛ Thob.
ij. Cumqꝫ occultaſſet corpuſ
manducauit paneꝫ cū luctu
⁊ tremore. memorās illū ſer
monē quē dixit dn̄s per A/
mos ꝓpheram. Dies feſti ve
ſtri cōuertentꝛ in luctū ⁊ in la
mentationeꝫ. Peccator enī
poſtq̄ꝫ fecit magnū feſtū dia
bolo in peccati ꝑpetratione
debet ſe totum cōuertere ad

luctū pnie. ꝛ carnalia deſide
ria ſub ſcrobe ꝯtritōis ꝛ hu
miliatiōis ſepelire. iiij. Reg.
xxj. Nōne vidiſti achab hu
miliatū corā me. ꝛc. Hūc pa
nē debet nobis cōdire ꝛ ſa/
poroſum reddere amaritu/
do ꝛ recordatio paſſiōis xpī
Treno. iiij. Recordare pau/
pertatꝫ ꝛ trāſgreſſionis mee
ꝛc. et Hiere. xj. Venite mit.
lignū in p. eius ꝛc. Qđ eſt cō
tra delicatos ꝗ nullā pniam
portare volūt ꝓ peccatꝫ ſuis
De quibꝫ Ezech. xxiiij. Ora
amictu nō velabitꝫ ꝛ cibos
lugentiū nō comedetis. co/
ronas habebitꝫ i capitibus
vr̄is. et calciamēta in pedibꝰ
veſtris. nō plangetꝫ neqꝫ fle/
bitis. ſed tabeſcetis in iniq/
tatibꝫ vr̄is. De quarto pa
ne ꝗ eſt ſacramentū altaris
ꝛ euchariſtie dr̄ Jo. vj. Ego
ſum panis viuꝰ ꝗ de celo de
ſcendi. Altꝰ panis eſt iſte. et
bene cōuenit altari cordis
nr̄i. qđ altuꝫ dꝫ eē. Dicit̄ em̄
altare. q̄ſi alta res. Pſ̄. Acce
det homo ad cor altuꝫ. ꝛ ex.
deus. Panis iſte ꝓfiguratꝰ
fuit i māna quod de celo de
ſcēdebat ſicut ros. ꝛ erat mi/
nutum ꝛ albū ſicut ſemē co/
riandri. cuius natura ē amo
rem prouocare bibitū vl̄ co
meſtum. et canes interfice/
re ſi frequētius comedatur.
ſic ꝛ panis iſte fideles ſuos
ad amorē charitatꝫ vehemē
ter accēdit. ꝛ hoīes maleꝯſci
entie interficit. Joh. xiij. Et
poſt buccellā introiuit in eū
ſathanas. ꝓpter quod neceſ/
ſe habemꝰ vt ad panem illū
cū bona ꝯſcientia accedamꝰ
j. Corinth. xj. Probet autēꝫ
ſeipm̄ homo. ꝛc. Et pꝰ. Qui
enim mandu. ꝛ bi. in. ꝛc. Glo
ſa. Indigne manducat qui
vel male credit de ſacramen
to altaris. vel rite non cele/
brat. vel indeuote accedit.
Quod eſt contra laſciuos ꝛ
diſſolutos. Eccēs. x. In ri/
ſu faciunt panē ꝛc. De q̄n
to pane qui eſt beatitudo ce
leſtis patrie dicit̄ Luce. xiiij
Beatus qui mānducat panē
in regno dei. Que manduca
tio aliud nō eſt. q̄ꝫ fruitio et/
ne beatitudinis. que eſt ipſe
deus. ſumma videlicet ꝛ in/
effabilis trinitas illa. pater ꝛ
filius ꝛ ſpūſſanctꝰ. vnus de/
us. vnus panis ad nutrimē
tum ꝛ ſuſtentationeꝫ totius
creature tam viſibilis q̄ꝫ in/
uiſibilis. tam corporalis q̄ꝫ
ſpiritualis. Actuū. xvij. In

ſpo viuimus mouemur ⁊ ſu
mus. Viuimus fide, moue/
mur ſpe. ſumꝰ caritate. Me/
dulla panis iſtiꝰ eſt in patria
⁊ comedit a filijs regni. Sꝫ
cruſtule ⁊ minu tie eius ſiue
mice paruule ſunt in terra. ⁊
qñqꝫ colligunt a viatoribꝫ. ſi
cut accidit petro. Mat. xvij
Dñe bonuꝫ eſt nos hic eſſe.
Reddit aūt hunc panē nob
ſapidū ⁊ delicioſum creatrix
trinitas dilatans coꝛ noſtꝝ
ad ſe ꝑcipiendū ⁊ participā/
dum. viuificans ad ſciendū
afficiēs ad appetendū. Eccl.
xxiiij. Qui edunt me adhuc
eſurient ⁊c. Bern. Dulce pa
bulū deus ⁊c. Qui eſt bene.

Dñica de paſſione

Pūs aſſi
c ſtens pontifex fu/
turoꝝ bonoꝝ ⁊c.
Hebreo. ix. Nota ꝙ chriſtꝰ ī
hunc mundū a pr̄e miſſus ⁊
a ſpūſctō vnctꝰ omniū oꝛdi/
nū eccleſiaſticoꝝ officiū ⁊ mi
niſteriū ſe habuiſſe demon/
ſtrauit. Unde v̄. Pontificeꝫ
noſtꝝ cognoſce ꝑ omia chꝛi/
ſtū. Oꝛdinibꝫ ſacris foꝛe ſpi
ritualiter vnctū. Dicit apl̄s.
Nemo ſibi ſumit honorē
ſꝫ q̄ vocat a deo tanqꝫ aarō. q̄
mos ī oꝛdibꝫ ad lr̄aꝫ obſerua
tur. vocant ei ſingillatim oꝛ
dinandi. Primo igit loco
vocantur oſtiarij ſiue ianito
res. ⁊ dat eis antiphonariū
ad tangendū ⁊ claues eccl'ie
⁊ dicit eis. Videte vt qđ oꝛe
cantatis. coꝛde credatis. et
quod coꝛde creditis. operi/
bꝫ cōꝓbetis. Sic agite q̄ſi
reddituri rōnē de his rebuſ
eccl'ie q̄ his clauibꝫ recludū/
tur. Qui in veteri teſtamēto
ianitoꝛes vocabant. a quibꝫ
exterioꝛa templi cuſtodiebā
tur. ⁊ interioꝛa claudebant.
Ad hoꝝ ſilitudinem ianito/
res moderni diſcretionē ha
bere debēt inter iuſtū ⁊ iniu
ſtū. inter ſcīm ⁊ ꝓphanū. int
iudeū ⁊ chꝛiſtianū intra limi
na templi admittēduꝫ. Hūc
oꝛdinem oſtendebat ſe chꝛi
ſtus habuiſſe. quādo zelo iu
ſticie ductus fecit quaſi fla/
gellum de funiculis. ⁊ eiecit
ementes ⁊ vendentes ī tem/
plo. ſicut habemꝰ Johis. ij.
Secundo loco vocantur
lectoꝛes. ⁊ traditur eis liber
miſſalis. ⁊ dicit eis. Accipi/
te et eſtote verbi dei relato/
res. habituri (ſi fideliť ⁊ vti/
liter impleueritis officiū ve/
ſtrum) partē cum his q̄ ver/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN